

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gzz 77/05
29.12.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Sonje Brkić, Spomenke Zarić, Slađane Nakić - Momirović i Sofije Vagner - Ličenoski, članova veća, u izvršnom predmetu poverioca AA, koju zastupa AB, advokat, protiv dužnika "BB", radi isplate, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Gt. I 2883/04 od 9.11.2004. godine podignutom protiv rešenja Opštinskog suda u Požegi Ipv.19/04 od 20.8.2004. godine, u sednici održanoj dana 29.12.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDA SE rešenje Opštinskog suda u Požegi Ipv.19/04 od 20.8.2004. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Pravnosnažnim rešenjem Opštinskog suda u Požegi Ipv.19/04 od 20.8.2004. godine odbijen je prigovor dužnika izjavljen protiv rešenja Opštinskog suda u Požegi I.403/04 od 31.3.2004. godine kao neosnovan.

Protiv ovog rešenja Republički javni tužilac je blagovremeno podigao zahtev za zaštitu zakonitosti zbog pogrešne primene materijalnog prava i predložio da Vrhovni sud preinači pobijano pravnosnažno prvostepeno rešenje o izvršenju, obustavi postupak i ukine sve sprovedene izvršne radnje.

Vrhovni sud je ispitao pobijano rešenje u smislu člana 386., 400. i 408. ranije važećeg Zakona o parničnom postupku (ZPP), koje se primenjuje na osnovu člana 491. stav 5. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" 125/04), i našao da je zahtev za zaštitu zakonitosti osnovan.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, prvostepeni sud je na predlog poverioca AA rešenjem Opštinskog suda u Požegi I.403/04 od 31.3.2004. godine dozvolio prinudno izvršenje protiv dužnika "BB" (kod koga je bila u radnom odnosu do penzionisanja 1.10.2001. godine), na osnovu rešenja Republičkog fonda PIO zaposlenih od 16.2.2002. godine i 13.3.2002. godine kojima joj je priznato pravo na novčanu naknadu zbog manje zarade na drugom odgovarajućem poslu u periodu od 1.1.1994. godine do 31.12.1999. godine, kao izvršnih isprava.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je odlučujući o prigovoru dužnika na rešenje o izvršenju zaključio da je prigovor dužnika neosnovan jer dužnik nije osporavao rešenja Fonda PIO zaposlenih koja su izvršne isprave iako su mu uručena i nije isplaćivao naknadu poveriocu koja joj je utvrđena ovim rešenjima.

Zahtevom za zaštitu zakonitosti se osnovano ukazuje da je prvostepeni sud odlučujući o prigovoru dužnika protiv navedenog rešenja o izvršenju pogrešno primenio materijalno pravo.

Naime, prema odredbama saveznog Zakona o osnovama penzijskog i invalidskog osiguranja ("Službeni list SRJ" broj 30/96, 58/98...) koji je važio u vreme donošenja rešenja Fonda PIO zaposlenih o pravu poverioca na novčanu naknadu, pravo na novčanu naknadu zbog manje zarade na drugom odgovarajućem poslu iz člana 55. stav 1. tačka 4. ovog zakona zaposleni ostvaruje kod organizacije za osiguranje, odnosno na njen teret, u smislu člana 59. stav 1. tačka 2. istog zakona. To znači da je dužnik ove obaveze Republički fond PIO zaposlenih, a ne poslodavac.

Međutim, poslodavac u smislu člana 26. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službeni glasnik RS" 52/96, 46/98, 29/01), koji se primenjivao u vreme donošenja odluke o pravu na naknadu (spornih izvršnih isprava), novčanu naknadu zbog manje zarade na drugom odgovarajućem poslu isplaćuje poslodavac prilikom isplate zarade, s tim što će fond poslodavcu nadoknaditi iznos sredstava nastao isplatom naknade u roku od 5 dana od dana isplaćenosti sredstava.

Tužilji je pravo na novčanu naknadu zbog manje zarade na drugom odgovarajućem poslu za period 1.1.1994. do 31.12.1999. godine priznato izvršnim ispravama od 16.2.2002. godine i 13.3.2002. godine, tek posle prestanka radnog odnosa kod dužnika "BB", pa se u odnosu na poverioca ovo "BB" ne smatra poslodavcem posle prestanka radnog odnosa poveriocu - 1.10.2001. godine.

Kako o pravu na naknadu po ovom osnovu i obimu tog prava odlučuje nadležni fond, koji je u obavezi da osiguranicima plaća naknadu po osnovu ove vrste priznatog prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, da bi se izvršenje odredilo prema licu koje nije navedeno kao dužnik u izvršnoj ispravi potrebno je da se ispune zakonski uslovi propisani za prelaz potraživanja iz člana 23. Zakona o izvršnom postupku ("Službeni list SRJ" 28/00, 73/00, 71/01), koji se na ovaj postupak izvršenja primenjuje na osnovu člana 304. Zakona o izvršnom postupku ("Službeni glasnik RS" 125/04).

Izvršni sud je zbog pogrešne primene materijalnog prava propustio da primeni navedene odredbe i na osnovu njih oceni da li su bili ispunjeni zakonski uslovi za određivanje izvršenja radi prinudne naplate ovog potraživanja prema dužniku koji nije označen u izvršnoj ispravi, zbog čega se zaključak o neosnovanosti prigovora dužnika za sada ne može prihvatiti.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu člana 395 stav 2. u vezi člana 400. i 408. ZPP i člana 14. ZIP-a pobijanu odluku ukinuo i odlučio kao u izreci.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će otkloniti rečene nedostatke, oceniti da li su za prelaz potraživanja ispunjeni uslovi iz člana 23. navedenog ZIP-a, vodeći računa i o tome da su izvršne isprave na osnovu kojih je određeno ovo izvršenje u međuvremenu ukinute i doneti zakonu i pravilnu odluku.

Predsednik veća-sudija,

Snežana Andrejević,s.r.

Za tačnost otpravka

IJ